

РЕЦЕНЗИЯ

от

проф. д-р Даниел Василев Вълчев,

Юридически факултет

на Софийския университет “Св. Климент Охридски”

Със Заповед № РД 38-166 от 21 март 2019 г. Ректорът на Софийския университет “Св. Климент Охридски” е определил научно жури за провеждане на процедура по защита на дисертационния труд на *Михаил Матеев Матеев*, докторант на самостоятелна подготовка в катедра „Теория и история на държавата и правото” в Юридическия факултет, с научен консултант проф. д-р Тенчо Колев. Процедурата е за придобиване на образователна и научна степен „доктор”, в научна област „3. Социални, стопански и правни науки”, професионално направление “3.6. Право”.

В качеството ми на член на научното жури представям настоящата рецензия. Рецензията съдържа следните основни части:

1. Данни за кандидата.
2. Обща характеристика на дисертационния труд – значимост на изследвания проблем, възприета методология, структура и обем, ползвана и цитирана литература.
3. Приноси моменти в дисертационния труд.
4. Критични бележки.
5. Заключение.

1. Данни за кандидата

Михаил Матеев Матеев е роден на 11 август 1961 г. в София. През 1980 г. завършва средното си образование в 9. Френска езикова гимназия – София, а през 1987 г. се дипломира в Юридическия факултет на Софийския Университет „Св. Климент Охридски“. На следващата година провежда едногодишна следдипломна специализация по Теория и история на правото в Юридическия факултет на Софийския университет, а през 1991 г. започва работа като асистент по История на Българската държава и право в същия факултет. Освен семинарни занятия по История на Българската държава и право Михаил Матеев години наред води лекционен курс по Всеобща история на държавата и правото в Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Наред с това през последните две десетилетия години той е титуляр на различни курсове, свързани с българската и световната история на държавата и правото в Нов български университет, във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ и в Русенския университет „Ангел Кънчев“.

Михаил Матеев Матеев е представил дисертационен труд, озаглавен *„ТЕОРЕТИЧНИ И ИСТОРИЧЕСКИ АСПЕКТИ НА МИРОВОТО ПРАВОРАЗДАВАНЕ. БЪЛГАРСКИЯТ И СВЕТОВНИТЕ МОДЕЛИ НА МИРОВИЯ СЪД“* и четири публикации – две статии в списание *Правен преглед* – *„Мировото правораздаване и медиацията“*, бр. 5-6/2019 г. и *„Същност и характеристика на мировия съд и мировото правораздаване“*, бр. 3-4/ 2019 г. и две статии в списание *Ius Romanit* – *„Ефективните средства на мировото правораздаване при някои спорове относно недвижими имоти“*, бр. I от 2019 г. и *„Мировото правораздаване и правото на достъп до справедлив съдебен процес (Франция 1790-1855 г.)“*, бр. II от 2019 г. Докторантът е представил и останалите документи,

изискуеми от Закона за развитието на академичния състав в Република България, от Правилника за неговото прилагане и от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

2. Обща характеристика на дисертационния труд

2.1. Значимост на изследвания проблем

Темата за мировото правораздаване е на пръв поглед изцяло историческа тема. Както е известно, в България моделът на мирово правораздаване е установен през 1880 г. и премахнат през 1934 г., което го прави достатъчно отдалечен във времето, за да не предизвиква дискусия извън полето на историческите изследвания. Докторантът обаче успява не само да представи исторически обзор на мировото правораздаване у нас и да го свърже с други модели на мирово правораздаване в Европа, но и да направи силни и уместни препратки към съвременното състояние и тенденции на развитие на съдебните системи. По този начин той успява да възобнови един важен правнофилософски и (донякъде) правнотеоретичен дебат – как се съотнасят помежду си *справедливостта* като съдържателен идеал на правото и *мирът* като него формален идеал. Този дебат според мен ще запази своето място като един от централните правнофилософски дебати през следващите десетилетия и по тази причина включването на исторически и социалноправни аргументи в него ми се струва важна научна задача.

С представения дисертационен труд докторантът си е поставил редица конкретни научни задачи, по важните от които са следните:

а) да представи мировото правораздаване не просто като модел за бързо, евтино и достъпно първоинстанционно правораздаване, а като принципно различен модел на организация и функциониране на правораздавателната дейност, в основата на който стои не идеята за отсъждането (респективно осъждането), а идеята за помиряването;

б) да очертае няколко профилиращи модела на мирово правораздаване и да проследи връзката между тях и българския модел на мирово правораздаване;

в) да анализира силните и (донякъде) слабите страни на практиката на българските мирови съдилища в периода 1880 – 1934 г.;

г) да представи аргументи в полза на тезата, че мировото правораздаване не е исторически прелистена страница в развитието на правните системи, а напротив – то притежава редица предимства пред някои от възприетите днес модели.

Всичко това показва не само, че изследваният проблем е значим, но и конкретните научни задачи, формулирани в дисертационния труд, са интересни и амбициозни.

2.2. Възприета методология

Темата на изследването не предполага чистота на метода на научно изследване, поради което представеният дисертационен труд очаквано е разработен при следване на *интердисциплинарен подход*. Самият автор отчита това и аргументира своята позиция. В дисертационния труд са добре съчетани три основни метода на изследване – исторически, правносоциологически и правнодогматичен. *Историческият метод*, изразяващ се в установяване на реализирани се в миналото факти и търсене на причинно-следствени връзки между тях, дава възможност на автора да реконструира социалната среда, политическата логика и юридическата

традиция, повлияли върху възникването и развитието на мировото правораздаване. *Правносоциологическият метод*, насочен към обрисване на правото като социален феномен (социален нормативен регулатор), открива пред дисертанта възможността да изследва мировото правораздаване в контекста на неговата връзка със социалната среда и с правната политика. Достойнство на изследването е демонстрираният от автора стремеж интердисциплинарният подход да не компрометира възможността научните резултати да бъдат обърнати преимуществено към нуждите на правното познание и на юридическата практика. Затова и специално внимание заслужават онези части от труда, в които е направен *правнодогматичен анализ* на различните модели на мирово правораздаване както от материалноправна, така и от процесуалноправна гледна точка.

2.3. Структура и обем

Дисертационният труд е в обем от 354 страници, в това число съдържание, библиография, таблици и фотокопия на документи. Структурата на труда обхваща увод, пет глави и заключение. Текстът във всяка от главите е допълнително организиран в точки и подточки. Изложението е логически стройно, използваният език е коректен от научна гледна точка.

2.4. Ползвана и цитирана литература

Списъкът с използвана литература обхваща 37 сборника с документи, справочници, извори и архивни фондове, 8 публицистични и мемоарни източника, 31 български и чужди нормативни акта, 72 научни публикации по темата от български автори и 43 чуждестранни публикации по темата. Подборът на автори, произведения и източници показва добро

познаване на изследваната материя. Познаванията и цитиранията са коректни и са относими към изложението.

3. Приносни моменти в дисертационния труд

В своя дисертационен труд авторът е изложил научни тези и е построил аргументационни линии, които представляват научна новост и следва да бъдат оценени като приносни моменти. От моя гледна точка четири от тях предизвикват по-специален интерес.

На първо място, внимание заслужава тезата на колежата Матеев за ролята на мировото правораздаване не само като бърз, евтин и удобен начин за решаване на правни спорове, но и като модел на правораздаване, който *не непременно е свързан с отсъждане*, т.е. с формално прилагане на закона (в широк смисъл), респективно с еднозначно въздаване на справедливостта, към която той по дефиниция би следвало да насочва. Тази теза дава на дисертанта възможност да развие богата аргументация в полза на логиката на помирителното производство, да даде дефиниция и да изгради класификация на моделите на помирително производство при решаване на правни спорове.

На второ място, интерес представлява и по-дълбоката аргументация на посочената по-горе теза – непосредствената задача на правото е да защити *мира*, т.е. да реши по мирен, а това значи и по приемлив за страните начин, един значим социален конфликт. И тъкмо чрез постигането на приемливия за страните мир, правораздавателната дейност свързва *правото* и със *справедливостта*. Въпреки че това разбиране само по себе си не е ново, вписването на богатата история на мировото правораздаване в този мисловен модел и представянето на многобройни

исторически, социални, политически и формалноправни аргументи несъмнено представлява научен принос.

На трето място, като принос следва да бъде оценен и предложеният в дисертационния труд *правнодогматичен, сравнителноправен и езиков анализ* на онази част от българския правен ред, която се отнася до мировите съдилища (Закона за устройство на съдилищата, Съдопроизводството по гражданските дела, които са подсъдни на мировите съдии, Съдопроизводството по углавните дела, които са подсъдни на мировите съдии и Устава за наказанията, които мировите съдии могат да налагат), както и на руските първоизточници, послужили за образец на българските законопроекти (Съдебните устави от 1864 г.).

На четвърто място, като приносен момент заслужават да бъдат оценени и изложените разсъждения относно причините за недостатъчната ефективност, а оттам и за ниската популярност, на *медиацията* и другите съвременни алтернативни форми за извънсъдебно решаване на спорове. Дисертантът излага интересни и аргументирани разсъждения относно предимствата на мировото правораздаване, съчетаващо в *едно производство* идеята за търсенето на приемливо за страните помирение, от една страна, и възможността за еднозначно решаване на спора от съда, от друга.

Следва да бъде отбелязан и фактът, че представените от дисертанта статии имат отношение към дисертационния труд, но едновременно с това са посветени на самостоятелни проблеми, което им придава самостоятелно научно значение.

4. Критични бележки и препоръки

Както към всеки продукт на човешката мисъл, така и към дисертационния труд на колежата Михаил Матеев могат да бъдат направени различни критични бележки и препоръки, по-важните от които са следните.

На първо място, както вече отбелязах, в изследването е възприет *интердисциплинарен подход*. Това би могло да създаде условия за разгръщане на ново по същество знание, но би могло също и да доведе до ненужна еkleктика и дисбаланс в изложението. Тази опасност не е напълно избегната в дисертационния труд. Наред със силните правнотеоретични тези и свързаните с тях правнологически, социалноправни и исторически аргументи, на места в изследването авторът се е изкушил да представи необосновано дълги и подробни преразкази на исторически събития. Наистина тези преразкази са исторически достоверни и формално имат отношение към темата, но според мен ненужно разводняват изложението и отнемат от научната убедителност на труда.

На второ място, мисля, че дисертацията би спечелила от едно позадълбочено изследване на връзката между мировите съдилища у нас и *предхождащите ги форми и процедури за решаване на подобни* (на тези, които са подсъдни мировите съдилища) правни спорове. Според мен това би дало допълнителна дълбочина на тезата за мировия съд като „сът, чиято цел е да не осъжда” и би подчертало тезата, че помирителните модели имат дълбоки исторически корени, в това число и в рамките на правната традиция по българските земи.

На трето място, бих си позволил да отправя препоръка към колежата Матеев за избягване на еднозначни оценки, които не са подкрепени с достатъчно убедителни аргументи. Това разбира се не означава, да се пише без ясни изводи и без научна страст. Но както занимаващите се по занятие с научна дейност без съмнение знаят, научните твърдения могат да бъдат преценявани като верни или неверни само в определен контекст. Затова и

степената на категоричност на изводите следва винаги да бъде обвързана с внимателна преценка доколкото е възможно еднозначно да бъде описан контекстът.

На четвърто място, в дисертационния труд се срещат правописни и пунктуационни грешки – обстоятелство, което трудно се съчетава с иначе основателното впечатление за богат и прецизен общоупотребим и научен език.

Изложените критични бележки и препоръки не са от естество и в обем, че да повлияят на общото положително впечатление от дисертационния труд. Те по-скоро имат за цел да стимулират дисертанта към по-голяма прецизност в бъдещи изследвания.

5. Заключение

Дисертационният труд *„ТЕОРЕТИЧНИ И ИСТОРИЧЕСКИ АСПЕКТИ НА МИРОВОТО ПРАВОРАЗДАВАНЕ. БЪЛГАРСКИЯТ И СВЕТОВНИТЕ МОДЕЛИ НА МИРОВИЯ СЪД”* дава основания да се направи извод, че докторантът *Михаил Матеев Матеев* притежава необходимите правнотеоретични и правноисторически знания, както и умения за самостоятелно провеждане на научно изследване. Дисертационният труд съдържа научни и научно-приложни резултати, които представляват научен принос и покриват изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България, на Правилника за неговото прилагане и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Софийския университет „Св. Климент Охридски”. Нещо повече, мисля, че трудът би представлявал интерес за широк кръг юристи – не само

преподаватели, студенти и докторанти, но и практикуващи юристи, и следва да бъде публикуван.

С оглед на изложените по-горе основания считам, че на дисертационния труд следва да бъде дадена положителна оценка и предлагам на научното жури да присъди на *Михаил Матеев Матеев* образователната и научна степен „доктор”, в научна област „3. Социални, стопански и правни науки”, професионално направление „3.6. Право”.

14.05.2019 г.

проф. Даниел Вълчев

REVIEW
by
Daniel Vasilev Valchev, PhD, Full Prof.
Law faculty
of Sofia university “St. Kliment Ohridski”

By order № ПД 38-166 of 21 March 2019 the Rector of Sofia university “St. Kliment Ohridski” has determined a scientific jury for conduction of a procedure on defense of the dissertation thesis of *Mihail Mateev Mateev*, a doctoral candidate on an individual doctorate at department „Theory and history of the state and law” at the Law faculty, with scientific supervisor Tencho Kolev, PhD, Full prof. The procedure is for award of educational and scientific degree „PhD”, in scientific field „3. Social, economic and law sciences”, professional field “3.6. Law”.

In my capacity as a member of the scientific jury I hereby present this review. The review contains the following main parts:

1. Data about the candidate.
2. General characteristics of the dissertation thesis – significance of the studied issue, established methodology, structure and volume used and cited literature.
3. Contribution moments in the dissertation thesis.
4. Critical notes.
5. Conclusion.

1. Data about the candidate

Mihail Mateev Mateev was born on 11 August 1961 in Sofia. In 1980, he has finished secondary education at 9. French language school – Sofia and in 1987 graduated the Law faculty of Sofia university „St. Kliment Ohridski“. On the next year he made a one-year post-graduate specialization on Theory and history of the law at the Law faculty of Sofia university and in 1991 started working as an assistant Professor on History of the Bulgarian state and law at the same faculty. Besides seminar classes on History of the Bulgarian state and law, many years Mihail Mateev had a course of lectures on General history of the state and law at the Law faculty of Sofia university „St. Kliment Ohridski“. Along with this, in the last two decades he is a titular of different courses, related to the Bulgarian and world history of the state and law at New Bulgarian university, Veliko Tarnovo university „St. st. Cyril and Methodius“ and at Ruse university „Angel Kanchev“.

Mihail Mateev Mateev has presented a dissertation, named

„THEORETICAL AND HISTORICAL ASPECTS OF THE JUSTICE OF THE PEACE JURISDICTION. THE BULGARIAN AND WORLD MODELS OF THE JUSTICE OF THE PEACE COURT” and four publications – two articles in *Praven pregled* magazine– „*The justice of the peace jurisdiction and the mediation*”, issue 5-6/2019 and „*Essence and characteristics of the justice of the peace court and the justice of the peace jurisdiction*“, issue 3-4/ 2019 and two articles in *Ius Romanum* magazine–„*The effective means of the justice of the peace jurisdiction in some disputes regarding real estates*”, issue I of 2019 and „*The justice of the peace jurisdiction and the right of access to a fair legal proceedings (France 1790-1855)*”, issue II of 2019. The doctoral candidate has presented also the other documents, required under the Law on development of the academic staff in Republic of Bulgaria, under the Rules on its implementation and under the Rules on the conditions and order for obtaining scientific degrees and holding academic ranks at Sofia university „St. Kliment Ohridski”.

2. General characteristics of the dissertation thesis

2.1. Importance of the studied issue

The topic about the justice of the peace jurisdiction at first sight appears completely a historical theme. As known, in Bulgaria the model of justice of the peace jurisdiction was established in 1880 and was removed in 1934, which makes it enough past in time as to not cause a discussion out of the field of the historical studies. The doctoral candidate succeeded to make not only a historical review of the justice of the peace jurisdiction in our country and to connect it with other models of justice of the peace jurisdiction in Europe; he succeeded to make profound and appropriate references to the modern status and trends for development of the judicial systems. Thus, he succeeded to renew one important legal-philosophical and (to a certain extent) legal-theoretical debate – what is the correlation between *the justice* as an ideal of the law, full of matter and *the peace* as its formal ideal. According to me, this debate shall keep its place as one of the central legal-philosophical debates in the next decades and for this reason the inclusion of historical and social-legal arguments in it appears an important scientific goal in my opinion.

By the presented dissertation the doctoral candidate has put in front of himself many particular scientific aims, the more important of which are as follows:

a) to present the justice of the peace jurisdiction not just as a model for quick, cheap and accessible first instance jurisdiction, but as principally different model of organization and functioning of the tribunal activity, on the basis of

which lays not the idea for the adjudication (respectively the conviction), but the idea for the conciliation;

b) to outline the several models of justice of the peace jurisdiction and to study the connection between them and the Bulgarian model of justice of the peace jurisdiction;

c) to analyze the strong points (to some extent) and the weak points of the case law of the Bulgarian justice of the peace courts in the period 1880 – 1934;

d) to present arguments in favor of the thesis that the justice of the peace jurisdiction is not a closed page from historical point of view, in the development of the legal systems, but the opposite – it has many advantages compared to some of the models, established today.

All the above-mentioned shows that the studied issue is significant and the particular scientific goals, formulated in the dissertation thesis, are interesting and ambitious.

2.2. Adopted methodology

The topic of the study does not assume a pure method of scientific study, therefore the presented dissertation has been developed by following an *interdisciplinary approach*. The author himself is aware of this and provides arguments for his position. The dissertation thesis combines in a good way three main research methods – historical, legal-sociological and legal-dogmatic. *The historical method*, expressed in ascertainment of facts, realized in the past, and seeking causal relations between them allows the author to reconstruct the social environment, political logic and legal tradition, which have influenced the origin and development of the justice of the peace jurisdiction. *The legal-sociological method*, aimed to picture the law as a social phenomenon (social normative regulator), reveals the opportunity for the doctoral candidate to study the justice of the peace jurisdiction in the context of its connection with the social environment and legal policy. Virtue of the study appears the demonstrated willing of the author the interdisciplinary approach not to compromise the opportunity the scientific results to address mostly the needs of the legal knowledge and legal practice. Therefore, special attention deserves those parts of the paper, in which is made *legal-dogmatic analysis* of the different models of justice of the peace jurisdiction from a substantive-legal and procedural-legal point of view.

2.3. Structure and volume

The dissertation has 354 pages, including contents, bibliography, tables and photocopies of documents. The structure of the paper comprises introduction, five chapters and conclusion. The text in each of the chapters

further organized in items and sub items. The statement is logically smooth, the used language is correct from scientific point of view.

2.4. Used and quoted literature

The list with used literature comprises 37 collections of documents, reference books, sources and archive funds, 8 publicistic and memoir sources, 31 Bulgarian and foreign acts of legislation, 72 scientific publications on the topic from Bulgarian authors and 43 foreign publications on the topic. The selection of authors, works and sources shows a good knowledge of the studied matter. The references and quotes are correct and relevant to the statement.

3. Contribution moments in the dissertation thesis

In his dissertation the author has stated scientific theses and has built argumentation lines, which are a scientific novelty and have to be evaluated as contribution moments. From my point of view, four of them are of special interest.

On a first place, attention has to be given to the thesis of the colleague Mateev about the role of the justice of the peace jurisdiction not only as a quick, cheap and comfortable way for settlement of legal disputes, but also as a model of jurisdiction, which *is not necessarily connected with conviction*, i.e. with a formal implementation of the law (in a broad sense), respectively with definite award of the justice, to which it by definition has to lead. This thesis allows the doctoral candidate to develop a rich argumentation in favor of the logic of the conciliation proceedings, to give definition and to build classification of the models of conciliation proceedings in settling legal disputes.

On a second place, interesting appears the deep argumentation of the above-stated thesis – the direct aim of the law is to protect *the peace*, i.e. to settle in a peaceful way, and this means also in an acceptable way for the parties, a significant social conflict. Exactly by reaching the peace, acceptable for the parties, the jurisdiction activity connects *the law* and *the justice*. Though this understanding is not new, the addition of the rich history of the justice of the peace jurisdiction to this model of thinking and the presentation of multiple historical, social, political and formal-legal arguments is indisputable a scientific contribution.

On a third place, as a contribution has to be evaluated also the proposed *legal-dogmatic, comparative-legal and linguistic analysis* in the dissertation thesis of that part of the Bulgarian legal order, which concerns the justice of the peace courts (the Law on organization of the courts, the legal proceedings on civil cases, which are under the jurisdiction of the justice of the peace magistrates, The legal proceedings on the criminal cases, which are under the

jurisdiction of the justice of the peace magistrates and the Statute for the punishments, which the justice of the peace magistrates may impose), as well as the Russian prime sources, which served as a model for the Bulgarian bills (the Judicial statutes of 1864).

On the fourth place as a contribution moment deserve to be evaluated also the stated considerations regarding the reasons for the insufficient effectiveness and hence the low popularity of *the mediation* and the other modern alternative forms for out-of-court settlement of disputes. The doctoral candidate states interested and reasoned arguments about the advantages of the justice of the peace jurisdiction, uniting in *one judicial proceeding* the idea for the search of conciliation, acceptable for the parties from one hand and the opportunity for definite settlement of the dispute from the court, on the other hand.

It has to be noted also the fact that the articles, presented by the doctoral candidate are related to the dissertation thesis, but at the same time they are devoted to independent issues, which attributes them an independent scientific importance.

4. Critical notes and recommendations

As is the case with any product of the human thought, to the dissertation thesis of the colleague Mihail Mateev can be raised different critical notes and recommendations, more important of which are as follows.

On the first place as I already noted, the study has adopted an *interdisciplinary approach*. This could establish conditions for developing an essentially new knowledge, but it could also lead to an unnecessary eclectics and misbalance in the statement. This risk has not been completely avoided in the dissertation thesis. Along with the strong legal-theoretical theses and the related legal-logical, social-legal and historical arguments, in some parts if the study the author was tempted to present unreasonably long and detailed texts adaptations of historical events. It is true that these adaptations are authentic from historical point of view and they concern the topic, but I think that they make the statement longer with no particular reason and take from the scientific weight of the paper.

On the second place I think, that the dissertation would get benefit of one more deep study of the relation between the justice of the peace courts in our country and *the proceeding forms and procedures for settlement of similar* (to those, which are within the jurisdiction of the justice of the peace courts) legal disputes. According to me, this would give more depth of the thesis for the justice of the peace court as a „*court, which aim is not to convict*” and would stress on the thesis that the conciliation models have deep historical roots, including within the frameworks of the legal tradition on the Bulgarian land.

On the third place, I would like to make a recommendation to the colleague Mateev to avoid definite evaluations, which are not supported by well-reasoned arguments. Of course, I do not mean that the colleague has to write without clear conclusions and scientific passion. However, as definitely known by the people, who exercise scientific activity, the scientific assertions are put to assessment as true or not true only in a certain context. Therefore, the extent of indisputability of the conclusions has to depend always on a careful assessment to what extent it is possible for the context to be unambiguously described.

On fourth place, the dissertation thesis has spelling and punctuation errors – a circumstance, which contradicts the grounded impression for a rich and precise generally accepted and scientific language.

The stated critical notes and recommendations are of nature and volume, which is not intended to affect the general positive impression of the dissertation thesis. They actually aim to encourage the doctoral candidate to be more precise in future studies.

5. Conclusion

The dissertation „*THEORETICAL AND HISTORICAL ASPECTS OF THE JUSTICE OF THE PEACE JURISDICTION. THE BULGARIAN AND WORLD MODELS OF THE JUSTICE OF THE PEACE COURT*” provides grounds to be made a conclusion that the doctoral candidate *Mihail Mateev Mateev* holds the required legal-theoretical and legal-historical knowledge and skills for an independent conduction of a scientific study. The dissertation contains scientific and scientific-applicable results, which are scientific contribution and meet the requirements of the Law on development of the academic structure in Republic of Bulgaria, the Rules on its implementation and the Rules on the conditions and order for obtaining scientific degrees and holding academic posts at Sofia university „St. Kliment Ohridski”. Moreover, I think that the paper would be of interest for a broad circle of jurists– not only lecturers, students and doctoral candidates, but also practicing lawyers, and it has to be published.

In view of the above-stated grounds, I think that the dissertation thesis has to be awarded with a positive evaluation and I hereby offer the scientific jury to award *Mihail Mateev Mateev* with the educational and scientific award „PhD”, in scientific field „3. Social, economic and law sciences”, professional field „3.6. Law”.

14.05.2019

Daniel Valchev, Full prof.